

Zadeva C-525/20

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

19. oktober 2020

Predložitveno sodišče:

Conseil d'État (Francija)

Datum predložitvene odločbe:

14. oktober 2020

Tožeča stranka:

Association France Nature Environnement

Tožena stranka:

Premier ministre

Ministre de la Transition écologique et solidaire

CONSEIL D'ÉTAT (DRŽAVNI SVET, FRANCIJA)

je v okviru izvajanja

sodne pristojnosti –

[...] (ni prevedeno)

FRANCE NATURE ENVIRONNEMENT

[...] (ni prevedeno)

Na podlagi naslednjega postopka:

Združenje France Nature Environnement s tožbo in še eno vlogo, ki sta bili v tajništvu sodnega oddelka Conseil d'État (državni svet, Francija) v vpisnik vpisani 1. aprila 2019 in 22. septembra 2020, predlaga Conseil d'État (državni svet), naj:

1. zaradi prekoračitve pooblastil odpravi décret n° 2018-847 (uredba št. 2018-847) z dne 4. oktobra 2018 v delu, v katerem v členu 7 določa, da „se za presojo

združljivosti upravnih programov in odločb iz odstavka XI člena L.212-1 z namenom preprečevanja poslabšanja kakovosti vode, navedenim v točki 4 odstavka IV istega člena, upoštevajo ukrepi za preprečevanje in zmanjšanje, ne upoštevajo pa se kratkotrajni začasni vplivi brez dolgoročnih posledic“, ter implicitno odločitev, ki izhaja iz zavrnitve ugoditve njeni zahtevi za odpravo teh določb;

2. če je to primerno, Sodišču Evropske unije predloži vprašanje za predhodno odločanje, da se ugotovi, ali je država članica ravnala v skladu s členom 4(6) Direktive 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 s tem, ko je v svojih predpisih določila, da se pri presoji združljivosti upravnih programov in odločb, sprejetih v zvezi z vodo z namenom preprečevanja poslabšanja kakovosti vode, določenim s členom 4(1) te direktive, ne upoštevajo kratkotrajni začasni vplivi brez dolgoročnih posledic;

[...] (ni prevedeno) [...] (ni prevedeno)

To združenje trdi, da se z izpodbijano uredbo v delu, v katerem se v njenem členu 7 pri presoji združljivosti upravnih programov in odločb s ciljem preprečevanja poslabšanja kakovosti vode, ne upoštevajo kratkotrajni začasni vplivi brez dolgoročnih posledic, krši Direktiva 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000, še zlasti njen člen 4(1), ki prepoveduje kakršno koli poslabšanje stanja vodnih teles, pa naj bo to poslabšanje začasno ali dolgoročno.

Ministre de la transition écologique et solidaire (ministrica za ekološki in solidarnostni prehod) v odgovoru na tožbo, ki je bil v vpisnik vpisan 11. junija 2020, predlaga, naj se tožba zavrne. Pri tem trdi, da navedeni tožbeni razlog ni utemeljen.

[...] (ni prevedeno)

Ob upoštevanju:

- Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000;
- code de l'environnement (okoljski zakonik);
- décret n° 2005-475 (uredba št. 2005-475) z dne 16. maja 2005;
- sodbe Sodišča Evropske unije z dne 1. julija 2015, C-461/13;

[...] (ni prevedeno)

Ob upoštevanju naslednjega:

1. Združenje France Nature Environnement (FNE) v tožbi predlaga, naj se zaradi prekoračitve pooblastil odpravi uredba z dne 4. oktobra 2018 v delu, v katerem v členu 7 določa, da se členu R.212-13 okoljskega zakonika doda še zadnji

odstavek, v katerem je navedeno, da „se ne upoštevajo kratkotrajni začasni vplivi brez dolgoročnih posledic“, ter implicitna odločitev, ki izhaja iz tega, da je Premier ministre (predsednik vlade) zavrnil njegovo zahtevo za odpravo teh določb, pri čemer trdi, da se z njimi kršijo cilji Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike, še zlasti njenega člena 4, v delu, v katerem pri presoji, ki jo upravni organ izvede v zvezi z združljivostjo upravnih programov in odločb z zakonsko določenim ciljem preprečevanja poslabšanja kakovosti vode, izključuje njihove kratkotrajnečasne vplive brez dolgoročnih posledic.

2. Člen 4(1) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 določa, da države članice pri zagotavljanju izvedljivosti programov ukrepov, določenih v načrtih upravljanja povodij, kar zadeva površinske vode, „(i) [...] izvedejo potrebne ukrepe, da preprečijo poslabšanje stanja vseh teles površinske vode, ob uporabi odstavkov 6 in 7 in brez vpliva na odstavek 8; / (ii) države članice varujejo, izboljšujejo in obnavljajo vsa telesa površinske vode, ob uporabi pododstavka (iii) za umetna in močno preoblikovana vodna telesa, da se dobro stanje površinske vode doseže najkasneje 15 let po začetku veljavnosti te direktive skladno z določbami iz Priloge V, ob uporabi podaljšanj, določenih skladno z odstavkom 4, ter ob uporabi odstavkov 5, 6 in 7 brez vpliva na odstavek 8; / (iii) države članice varujejo in izboljšujejo vsa umetna in močno preoblikovana vodna telesa z namenom, da se dober ekološki potencial in dobro kemijsko stanje površinske vode dosežeta najkasneje 15 let po začetku veljavnosti te direktive skladno z določbami iz Priloge V, ob uporabi podaljšanj, določenih skladno z odstavkom 4, ter ob uporabi odstavkov 5, 6 in 7 brez vpliva na odstavek 8; / [...]“ Sodišče Evropske unije je v sodbi z dne 1. julija 2015, Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland e.V./Bundesrepublik Deutschland (C-461/13), pojasnilo pojem poslabšanja stanja vodnega telesa, pri čemer je menilo, da je treba člen 4(1)(a), od (i) do (iii), Direktive 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 „razlagati tako, da morajo države članice – razen če se podeli izjema – zavrniti izdajo dovoljenja za posamezen projekt, če lahko povzroči poslabšanje stanja telesa površinske vode ali če lahko na dan, ki je v skladu s to direktivo odločilen, ogrozi doseganje dobrega stanja te vode ali njenega dobrega ekološkega potenciala in dobrega kemijskega stanja“.
3. Vendar člen 4 Direktive v odstavkih 6 in 7 določa dve izjemi. V odstavku 6 je navedeno: „Začasno poslabšanje stanja vodnih teles ni kršitev zahtev te direktive, če je posledica okoliščin, ki so nastale naravno ali zaradi višje sile in so izjemne ali jih razumno ni bilo mogoče predvideti, zlasti izredno velikih poplav in zelo dolgih suš, ali če je posledica okoliščin zaradi nesreč, ki jih razumno ni bilo mogoče predvideti“, pri čemer mora biti za to izjemo izpolnjenih pet kumulativnih pogojev. Kar zadeva odstavek 7, je v njem pojasnjeno, da države članice ne storijo kršitve, če „je nedoseganje dobrega stanja podzemne vode, dobrega ekološkega stanja oziroma dobrega ekološkega potenciala ali pri preprečevanju slabšanja stanja telesa površinske vode ali podzemne vode posledica novih preoblikovanj fizičnih značilnosti telesa površinske vode ali spremembe gladine teles podzemne vode“ ali če „je neuspešno preprečevanje poslabšanja stanja telesa površinske

vode iz zelo dobrega v dobro posledica novih dejavnosti trajnostnega razvoja“, če so izpolnjeni štiri kumulativni pogoji.

4. Iz Direktive z dne 23. oktobra 2000 je torej razvidno, da morajo države članice zaradi uresničevanja cilja preprečevanja poslabšanja kakovosti površinske vode zavrniti izdajo dovoljenja za posamezen projekt, če lahko ta povzroči poslabšanje stanja telesa površinske vode ali če lahko na dan, ki je v skladu s to direktivo odločilen, ogrozi doseganje dobrega stanja te vode ali njenega dobrega ekološkega potenciala in dobrega kemijskega stanja, in sicer ob upoštevanju izjem, ki jih navedena direktiva določa v členu 4(6) in (7).
5. Odstavek IV člena L.212-1 okoljskega zakonika, ki je bil sprejet za prenos te direktive, določa, da preprečevanje poslabšanja kakovosti vode spada med cilje v zvezi s kakovostjo in količino vode, določene z usmeritvenimi shemami za ureditev in upravljanje voda, pri čemer odstavek XI istega člena določa, da morajo biti upravni programi in odločbe v zvezi z vodo združljivi z določbami teh shem oziroma je treba poskrbeti, da bodo združljivi.
6. Ministrica za ekološki prehod v vlogi, ki jo je predložila Conseil d'État (državni svet), trdi, da določbe člena 7 izpodbijane uredbe, ki jim nasprotuje tožeče združenje, ne spadajo na področje uporabe izjeme v zvezi z začasnim poslabšanjem stanja vodnih teles iz člena 4(6) Direktive, ki mora biti posledica okoliščin, ki so nastale naravno ali zaradi višje sile, in ki je bila prenesena s členom 22 décret relatif aux schémas directeurs d'aménagement et de gestion des eaux (uredba o usmeritvenih shemah za ureditev in upravljanje voda) z dne 16. maja 2005 in uzakonjena s členom R.212-24 okoljskega zakonika, ampak na področje uporabe izjeme iz člena 4(7), ki iz nabora kršitev navedene direktive izključuje poslabšanja stanja vodnega telesa, ki so posledica novih dejavnosti trajnostnega razvoja, če so izpolnjeni štiri kumulativni pogoji. V zvezi s tem je predložila dokument, ki so ga decembra 2017 pripravile zadevne uprave držav članic Unije in Komisija, naslovljen „Common implementation strategy for the water framework directive and the floods directive“, v katerem je navedeno, da je mogoče zadevno dejavnost, če na stanje vodnega telesa vpliva le začasno in kratkotrajno ter na to stanje nima dolgoročnih posledic, dovoliti, ne da bi bilo treba za to dovoljenje izpolniti kumulativne pogoje iz člena 4(7) Direktive.
7. V takih okoliščinah je odgovor na tožbeni razlog, ki ga je navedlo tožeče združenje in se nanaša na kršitev člena 4 Direktive z dne 23. oktobra 2000, odvisen od odgovora na vprašanje, ali lahko upravni organ ob upoštevanju cilja preprečevanja poslabšanja kakovosti površinske vode, zaradi katerega morajo države članice – razen če se podeli izjema – zavrniti izdajo dovoljenja za posamezen projekt, če lahko ta povzroči poslabšanje stanja telesa površinske vode ali če lahko ogrozi doseganje dobrega stanja te vode ali njenega dobrega ekološkega potenciala in dobrega kemijskega stanja, ne upošteva kratkotrajnih začasnih vplivov brez dolgoročnih posledic programov in projektov, ki so mu predloženi v odobritev, ter – če je odgovor pritrdilen – pod katerimi pogoji in s kakšnimi omejitvami.

8. Ker to vprašanje predstavlja resno težavo pri razlagi prava Evropske unije, ga je treba na podlagi člena 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije predložiti Sodišču Evropske unije in do njegove odločitve prekiniti odločanje o tožbi.

ODLOČIL:

[...] (ni prevedeno) Odločanje o tožbi, ki jo je vložilo združenje France Nature Environnement, se prekine, dokler se Sodišče Evropske unije ne izreče o teh vprašanjih:

- Ali je treba člen 4 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 razlagati tako, da državam članicam omogoča, da pri izdaji dovoljenja za program ali projekt ne upoštevajo njegovih kratkotrajnih začasnih vplivov brez dolgoročnih posledic na stanje površinske vode?
- Če je odgovor pritrdilen, katere pogoje bi morali ti programi in projekti izpolnjevati v smislu člena 4 Direktive, še zlasti odstavkov 6 in 7 tega člena?

[...] (ni prevedeno) [...] (ni prevedeno)

DELOVNI DOKUMENT